

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 13.12.2018
COM(2018) 825 final

2018/0417 (CNS)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**de modificare a Deciziei nr. 940/2014/UE în ceea ce privește produsele care pot beneficia
de o scutire sau de o reducere a taxelor de andocare**

EXPUNERE DE MOTIVE

Dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) se aplică regiunilor ultraperiferice ale Uniunii. Cu toate acestea, regiunile ultraperiferice franceze sunt excluse din domeniul de aplicare teritorial al directivelor privind TVA-ul și accizele.

Dispozițiile TFUE, în special articolul 110, nu autorizează în principiu nicio diferență de impozitare în regiunile ultraperiferice franceze între produsele locale și cele provenite din Franța metropolitană, din alte state membre sau din țări terțe. Cu toate acestea, articolul 349 din TFUE prevede posibilitatea introducerii unor măsuri specifice în favoarea acestor regiuni, având în vedere existența unor handicapuri permanente care afectează situația economică și socială a regiunilor ultraperiferice. Aceste măsuri vizează diverse politici, printre care se numără și politica fiscală.

Taxa de andocare este un impozit indirect în vigoare numai în regiunile ultraperiferice (RUP) franceze Martinica, Guadelupa, Guyana Franceză, Réunion și Mayotte. Această taxă se aplică importurilor de mărfuri, indiferent de originea lor, și livrărilor de mărfuri efectuate cu titlu oneros de către persoane care exercită activități de producție. Taxa se aplică, în principiu, în același mod atât produselor fabricate la nivel local, cât și produselor importate.

Cu toate acestea, Decizia nr. 940/2014/UE a Consiliului din 17 decembrie 2014 autorizează Franța să prevadă, până la 31 decembrie 2020, scutiri sau reduceri ale taxei de andocare pentru anumite produse fabricate la nivel local. Anexa la decizia menționată conține lista produselor pentru care se pot aplica scutirile sau reducerile fiscale. În funcție de produse, diferența de impozitare dintre produsele fabricate la nivel local și celelalte produse nu poate depăși 10, 20 sau 30 de puncte procentuale. Partea A din anexă enumeră produsele pentru care diferența de impozitare nu poate depăși 10 puncte procentuale, partea B pe cele pentru care diferența de impozitare nu poate depăși 20 de puncte procentuale, iar partea C pe cele pentru care diferența de impozitare nu poate depăși 30 de puncte procentuale.

Decizia Consiliului din 17 decembrie 2014 expune motivele care au stat la baza adoptării măsurilor specifice: situarea la distanță mare față de continent, dependența externă în ceea ce privește materiile prime și energia, obligația constituirii unor stocuri mai mari, dimensiunea redusă a pieței locale combinată cu dezvoltarea slabă a activităților de export etc. Toate aceste handicapuri se traduc printr-o creștere a costurilor de producție și, implicit, a prețurilor de cost ale produselor fabricate la nivel local, care, în lipsa unor măsuri specifice, ar fi mai puțin competitive față de cele provenind din afară, chiar dacă se iau în calcul taxele de transport către regiunile ultraperiferice franceze. În consecință, menținerea unei producții locale ar fi cu atât mai dificilă. Prin urmare, măsurile specifice prevăzute în Decizia Consiliului din 17 decembrie 2014 au fost concepute în scopul consolidării industriei locale.

Articolul 3 din Decizia Consiliului din 17 decembrie 2014 prevede obligația autorităților franceze de a prezenta Comisiei, cel târziu la 31 decembrie 2017, un raport privind aplicarea regimului de impozitare prevăzut în această decizie, pentru a verifica impactul măsurilor adoptate și contribuția acestora la promovarea sau la menținerea activităților economice locale, ținând seama de handicapurile care afectează regiunile ultraperiferice. În baza acestui raport, Comisia prezintă Consiliului un raport care include o analiză economică și socială completă și, după caz, o propunere vizând adaptarea dispozițiilor Deciziei nr. 940/2014/UE.

La 12 februarie 2018, autoritățile franceze au prezentat Comisiei raportul prevăzut. Au fost transmise rapoarte de evaluare specifice pentru fiecare dintre RUP franceze, însoțite de cereri de adaptare a listei de produse eligibile pentru impozitare diferențiată, pentru Guyana Franceză, Martinica și Guadelupa la 15 martie 2018, pentru Réunion la 4 iunie 2018 și pentru

Mayotte, fără a solicita o actualizare a listei, la 28 august 2018. La 26 octombrie 2018 a fost depusă o cerere suplimentară de introducere a unui produs nou.

Cererile de actualizare a listelor trimise de autoritățile franceze conțin, în principal, solicitări de introducere a unor noi produse pe liste (50), dar și solicitări de reclasificare a produselor pe o listă care să permită o diferențiere mai mare în materie de impozitare (28), solicitări de lărgire a categoriei de produse vizate (7), precum și câteva solicitări de actualizare a codurilor (9 produse în Guyana Franceză). Scopul lor este de a restabili competitivitatea întreprinderilor prin compensarea parțială a costurilor de producție suplimentare care împovărează producția locală.

Raportul Comisiei prevăzut la articolul 3 din Decizia nr. 940/2014/UE conține o analiză economică și socială a aplicării regimului taxelor de andocare de la intrarea în vigoare a deciziei menționate și propune un răspuns favorabil la cererea autorităților franceze de actualizare a listelor.

În cazul anumitor produse locale, scăderea sau chiar prăbușirea prețurilor, operațiunile comerciale ofensive în termeni de prețuri, dificultățile din sectorul construcțiilor, scăderea cotelor de piață și/sau creșterea costurilor de producție suplimentare amenință supraviețuirea activităților și a locurilor de muncă.

În plus, dezvoltarea unor noi activități de producție este limitată sau chiar amenințată de existența unor costuri de producție suplimentare care subminează competitivitatea acestora în comparație cu produsele ieftine importate din Franța metropolitană sau din Asia.

Aceste circumstanțe impun introducerea unor diferențe de impozitare sau chiar a sporirii acestor diferențe pentru activitățile de producție locale vizate, care constituie o miză de importanță majoră pentru regiunile respective.

Acest raport a fost prezentat astăzi Consiliului. El este însoțit de prezenta propunere a Consiliului.

Scopul prezentei propuneri este de a adapta lista de produse eligibile pentru o diferență de impozitare la schimbările economice intervenite de la adoptarea Deciziei nr. 940/2014/UE.

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

La 15 martie 2018, autoritățile franceze au solicitat Comisiei să prezinte un proiect de adaptare tehnică a Deciziei nr. 940/2014/UE a Consiliului din 17 decembrie 2014. Cererea a fost însoțită de rapoarte care justifică adaptările solicitate. Pe baza acestor rapoarte, Comisia a prezentat astăzi Consiliului un raport care conține o analiză economică și socială a aplicării sistemului taxelor de andocare și care justifică necesitatea de a adapta Decizia nr. 940/2014/UE.

• Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică

Această inițiativă corespunde priorităților stabilite de orientările politice specificate la articolul 349 din TFUE. La articolul respectiv se recunoaște faptul că situația economică și socială structurală a regiunilor ultraperiferice care includ Guadelupa, Guyana Franceză, Martinica, Réunion și Mayotte este agravată de depărtare, insularitate, suprafața redusă, relieful și clima dificile, dependența economică de un număr redus de produse, factori a căror persistență și combinare dăunează grav dezvoltării acestora. În consecință, articolul 349 susmenționat prevede că, la propunerea Comisiei și după consultarea Parlamentului European, Consiliul adoptă măsuri specifice care urmăresc, în special, să stabilească condițiile de

aplicare a tratatelor în regiunile respective, inclusiv politicile comune. Obiectivul adaptării listelor de produse eligibile pentru o diferență de impozitare este de a promova și a menține anumite activități de producție locale care sunt deosebit de amenințate și, prin urmare, de a promova ocuparea forței de muncă în departamentele de peste mări. Această adaptare aprofundează piața unică și restabilește competitivitatea acestor activități de producție locale prin compensarea dezavantajelor cauzate de situarea lor geografică și de situația lor economică.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

În temeiul articolului 349 al treilea paragraf din TFUE, Consiliul adoptă măsurile ținând seama de caracteristicile și constrângerile specifice regiunilor ultraperiferice fără să aducă atingere integrității și coerenței ordinii juridice a Uniunii, inclusiv pieței interne și politicilor comune. Decizia nr. 940/2014/UE și parametrii pe care se bazează au fost considerați coerenți cu alte politici ale Uniunii. Această inițiativă corespunde unei adaptări limitate a anexei la Decizia nr. 940/2014/UE. Ceilalți parametri ai Deciziei nr. 940/2014/UE rămân neschimbați. În aceste condiții, adaptarea listei de produse eligibile pentru o diferență de impozitare nu poate avea niciun impact asupra coerenței Deciziei nr. 940/2014/UE cu celelalte politici ale Uniunii.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

- **Temeiul juridic**

Articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

- **Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)**

Numai Consiliul are autoritatea de a adopta, în temeiul articolului 349 din TFUE, măsuri specifice în favoarea regiunilor ultraperiferice în scopul adaptării aplicării tratatelor în aceste regiuni, inclusiv a politicilor comune, având în vedere existența unor handicapuri permanente care afectează situația economică și socială a regiunilor ultraperiferice.

Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

- **Proporționalitate**

Propunerea respectă principiul proporționalității din următoarele motive:

ea se referă numai la produsele pentru care s-a dovedit justificată introducerea pe listă sau modificarea listei de produse.

De asemenea, diferența maximă de impozitare propusă pentru fiecare produs care face obiectul prezentei propuneri este limitată la strictul necesar legat de costurile suplimentare suportate de producția locală vizată. Astfel, sarcina fiscală asupra produselor importate în regiunile și departamentele franceze de peste mări nu depășește strictul necesar pentru compensarea, în ceea ce privește aceste produse, a competitivității mai slabe a produselor fabricate la nivel local.

În cadrul juridic al Deciziei nr. 940/2014/UE, singura modalitate de a introduce sau de a modifica diferențele de impozitare aplicabile produselor locale este de a modifica decizia existentă. Scopul său este de a adapta Decizia nr. 940/2014/UE.

- **Alegerea instrumentului**

Instrumentul propus: decizie a Consiliului.

Alte instrumente nu ar fi fost adecvate.

Textul care face obiectul modificării constituie în sine o decizie a Consiliului, adoptată pe baza aceleiași teme juridic [articolul 349 din TFUE].

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

• Evaluări ex post/verificarea adecvării legislației existente

A. Din articolul 349 primul paragraf din TFUE, astfel cum a fost interpretat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauzele conexe C-132/14 - C-136/14¹, reiese că „măsurile specifice” la care face referire sunt adoptate „ținând seama” de „situația economică și socială structurală” a regiunilor ultraperiferice, care „este agravată” de o serie de factori „a căror persistență și combinare dăunează grav dezvoltării acestora”. Acești factori sunt prezentați, în primul paragraf al articolului 349 din TFUE, ca elemente de agravare a situației economice și sociale structurale a regiunilor ultraperiferice, astfel încât trebuie să fie luați în considerare de către Consiliu, în temeiul articolului 349 al treilea paragraf din TFUE, pentru adoptarea unor măsuri specifice. În perspectiva descrisă de Curte mai sus și din motivele prezentate în continuare, Comisia consideră că adaptarea imediată a listei de produse eligibile pentru o diferență de impozitare reprezintă singura soluție adecvată:

- Modificările propuse vor permite adaptarea la schimbările economice care au avut loc de la adoptarea Deciziei nr. 940/2014/UE (scăderea sau chiar prăbușirea prețurilor, operațiunile comerciale ofensive în termeni de prețuri, dificultățile din sectorul construcțiilor, scăderea cotelor de piață și/sau creșterea costurilor de producție suplimentare) și, prin urmare, prevenirea prejudiciilor imediate și probabil ireparabile aduse anumitor producții locale vulnerabile.

Într-adevăr, unele activități nou dezvoltate în aceste regiuni sunt amenințate de un nivel ridicat al concurenței cu produse ieftine de import, în timp ce suportă costuri de producție suplimentare ridicate, care le afectează competitivitatea.

- Anumite producții locale se confruntă cu o creștere a costurilor de producție suplimentare. Or, existența unor costuri suplimentare care nu sunt compensate de o impozitare diferențiată amenință existența întreprinderilor locale, care sunt mult mai vulnerabile, dat fiind că majoritatea sunt IMM-uri (68 % dintre ele au mai puțin de 20 de angajați).

- Această inițiativă este o măsură esențială pentru sprijinirea și menținerea producției locale în regiunile ultraperiferice franceze. Regimul taxelor de andocare are un impact direct asupra întreprinderilor locale. Aceasta permite dezvoltarea de noi activități la nivel local, în ciuda costurilor de producție suplimentare ridicate.

Este esențial să se mențină producția locală în RUP franceze, unde șomajul, în special în rândul tinerilor, atinge cel mai ridicat nivel din Europa.

B. În primul rând, ar trebui să se precizeze că adaptarea listei produselor care pot face obiectul unei impozitări diferențiate este singura opțiune pentru a asigura menținerea și dezvoltarea activităților locale de producție în aceste regiuni ultraperiferice.

Pe de altă parte, este vorba despre o măsură de ajustare cu implicații economice limitate. De fapt, această inițiativă se referă numai la tranzacțiile realizate în regiunile ultraperiferice

¹ CJUE, 15 decembrie 2015, cauzele conexe C-132/14 - C-136/14, Comisia/Consiliul Uniunii Europene, EU:C:2015:813.

franceze. Prin urmare, impactul său este limitat din punct de vedere geografic la teritoriile care nu fac parte din Comunitate în sensul Directivei TVA (2006/112/CE) și al Directivei privind accizele (2008/118/CE).

În plus, produsele pentru care autoritățile franceze au solicitat o introducere sau o reclasificare pe liste reprezintă o producție locală declarată de 225 de milioane EUR în 2016 și importurile în valoare de aproximativ 212 milioane EUR. Categoriile de produse sunt foarte diverse.

Comisia a verificat, pentru fiecare dintre aceste produse, justificarea impozitării diferențiate și proporționalitatea acesteia, asigurându-se că o astfel de impozitare diferențiată nu subminează integritatea și coerența ordinii juridice a Uniunii, inclusiv piața internă și politicile comune. În special, Comisia a verificat existența producției locale, existența unor importuri semnificative de mărfuri care ar putea pune în pericol menținerea producției locale și existența unor costuri suplimentare care măresc costul producției locale în comparație cu mărfurile provenite din exterior și care compromit competitivitatea produselor fabricate la nivel local.

Pentru toate aceste produse, importurile se desfășoară fără probleme. Acestea au crescut cu aproape 5 % în perioada 2014-2016.

În ceea ce privește produsele locale care ocupă aproape întreaga piață astfel încât ponderea produselor „importate” este foarte scăzută, Comisia s-a asigurat că există un risc iminent și grav pentru producția locală.

În plus, Comisia a efectuat o evaluare intermediară a aplicării regimului taxelor de andocare în regiunile ultraperiferice franceze pe baza rapoartelor prezentate de autoritățile franceze în conformitate cu articolul 3 din Decizia nr. 940/2014/UE. În raportul său prezentat astăzi Consiliului, Comisia a concluzionat că regimul taxelor de andocare nu are efecte semnificative asupra concurenței și a schimburilor comerciale.

În fine, dincolo de adaptarea imediată a listelor, la momentul reînnoirii regimului va fi efectuată o revizuire completă a deciziei, aplicându-se instrumentele pentru o mai bună reglementare, care va fi lansată la începutul anului 2019.

- **Consultarea părților interesate**

A se vedea paragraful următor.

De asemenea, în contextul revizuirii complete a Deciziei nr. 940/2014/UE, vor fi consultate toate părțile interesate.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Nu se aplică.

- **Evaluarea impactului**

A se vedea paragraful următor.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Nu se aplică.

- **Drepturile fundamentale**

Nu se aplică.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii Europene.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

La momentul reînnoirii regimului, va fi efectuată o revizuire completă a Deciziei nr. 940/2014/UE, aplicându-se instrumentele pentru o mai bună reglementare, care va fi lansată la începutul anului 2019.

- **Documente explicative (pentru directive)**

Nu se aplică

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

Nu se aplică.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei nr. 940/2014/UE în ceea ce privește produsele care pot beneficia de o scutire sau de o reducere a taxelor de andocare

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 349,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Decizia nr. 940/2014/UE a Consiliului din 17 decembrie 2014 privind regimul de impozitare aferent taxelor de andocare în regiunile ultraperiferice franceze autorizează autoritățile franceze să aplice scutiri sau reduceri ale taxelor de andocare pentru produsele fabricate la nivel local în departamentele și regiunile franceze de peste mări care figurează în anexa la decizia respectivă. Diferența maximă de impozitare autorizată este, în funcție de produse și de departamentul de peste mări în cauză, de 10, 20 sau 30 de puncte procentuale.
- (2) În conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Decizia nr. 940/2014/UE, autoritățile franceze au adresat Comisiei, la 12 februarie 2018, un raport privind aplicarea regimului de impozitare prevăzut în decizia respectivă. Au fost transmise rapoarte de evaluare specifice pentru fiecare dintre regiunile ultraperiferice franceze, însoțite de cereri de adaptare a listei de produse eligibile pentru impozitare diferențiată, pentru Guyana Franceză, Martinica și Guadelupa la 15 martie 2018, pentru Réunion la 4 iunie 2018 și pentru Mayotte, fără a solicita o actualizare a listei, la 28 august 2018. La 26 octombrie 2018 a fost depusă o cerere suplimentară de introducere a unui produs nou pe listă pentru Guyana Franceză.
- (3) Pe baza raportului autorităților franceze, Comisia a înaintat Consiliului raportul prevăzut la articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf din Decizia nr. 940/2014/UE, precum și o propunere de adaptare a respectivei decizii. Aceste adaptări privesc Martinica, Guadelupa, Guyana Franceză și Réunion. Ele constau în introducerea de noi produse pe listă și în mărirea diferenței autorizate pentru anumite produse.
- (4) De asemenea, acestea constau, în cazul Guyanei Franceze, în actualizarea codurilor din Nomenclatura combinată prevăzute în anexa la Decizia nr. 940/2014/UE.
- (5) Adaptarea listelor este justificată în fiecare caz în parte, având în vedere costurile suplimentare ale produselor fabricate la nivel local în comparație cu produsele echivalente importate fabricate pe teritoriul Uniunii.

¹ JO C , , p. .

- (6) Adaptările care trebuie făcute în aceste privințe constau, în principal, în introducerea pe listele din anexa la Decizia nr. 940/2014/UE a produselor pentru care exista deja o producție locală în 2014 și pentru care nu s-a depus, în 2014, nicio cerere de introducere pe liste.
- (7) Astfel, în Guyana Franceză, produsele vizate sunt cimentul (2523 29 00) și mobilierul din lemn (produsele 9403 30, 9403 50 00, 9403 60 și 9403 90 30).
- (8) În Martinica, produsele vizate sunt anumite pelete de plastic (produsul 3907 61 00) și camerele frigorifice (produsul 8418 69 00).
- (9) În Guadelupa, produsele vizate sunt anumite tipuri de carne (produsul 0210 12 19), unele sosuri (produsul 2103 90 90), alcoolul etilic denaturat (produsul 2207 20 00), anumite îngrășăminte (produsele 2833, 2834 și 2836), anumite produse cosmetice (produsele 3303 00 90 și 3304 99 00), anumite lichide de răcire (produsul 3820 00 00) și cutiile și lăzile de hârtie și de carton (produsul 4819 10 00).
- (10) În Réunion, produsele vizate sunt anumite produse imprimate (produsul 4911 99), anumite produse de igienă (produsele 4818 20 10 și 4818 20 91), anumite piese detașate pentru mijloace de transport (produsele 8511 40 00, 8511 50 00 și 8511 90 00), anumite conducte de ventilație și accesoriile acestora (produsele 7306 30 80, 7306 61 92 și 7307 99 80), baloanele pentru instalații solare de încălzire a apei (produsul 8419 90 85), anumite îngrășăminte (3102 10 90) și anumite paste de tomate (produsul 2002 90 11).
- (11) În sectorul agricol, cererile de introducere sau reclasificare pe liste sunt motivate de necesitatea ca producătorii locali să își diversifice producția pentru a face față mai bine riscurilor climatice. Pentru Martinica, produsele care trebuie incluse în listele din anexa la Decizia nr. 940/2014/UE sunt anumite legume (produsele 0709 30 00, 0709 40 00, 0709 93 90, 0714) și avocado (produsul 0804 40 00), pentru Guadelupa, ananasul (produsul 0804 30) și ardeii (produsul 0904 22 00), iar pentru Réunion, ceapa (produsul 0703 10 19) și usturoiul (produsul 0703 20 00). În plus, pentru Martinica trebuie reclasificate în lista B anumite legume (produsul 0706), anumiți ardei (0709 60) și ananasul (produsele 0804 30 și 0805).
- (12) Pentru anumite produse incluse deja în listele din anexa la Decizia nr. 940/2014/UE, este necesar fie să se extindă diferența maximă la subpozițiile din Nomenclatura combinată pentru care nu se aplică în prezent, fie să se majoreze diferența maximă.
- (13) Prin urmare, în Martinica este adecvat să se reclasifice iaurturile (produsul 0403 10), anumite produse din materiale plastice pentru construcții (produsul 3925) de pe lista B pe lista C, legumele congelate (produsul 0710), construcțiile prefabricate (produsul 9406), anumite articole de bijuterie (produsele 7113 și 7117) și instalațiile solare pentru încălzirea apei (produsul 8419 19) de pe lista A pe lista B.
- (14) În Guadelupa, este adecvat să se introducă pe lista B toate preparatele și conservele pe bază de carne (produsul 1602) și nu numai poziția 1602 41 10, toate preparatele și conservele din pește (produsul 1604 20) și nu doar preparatele sau conservele de somon (produsul 1604 20 10), iar în ceea ce privește îngrășămintele, toate produsele de la pozițiile 3102, 3103, 3104 și 3105, și nu doar cele de la subpozițiile 3102 90, 3103 90, 3104 20 și 3105 20. Este, de asemenea, oportun să se reclasifice iaurturile (produsul 0403 10), anumite băuturi nealcoolice (produsele 2202 10 00 și 2202 99 19²)

²

Acest cod înlocuiește codul 2202 90 10 în urma evoluției nomenclurii vamale.

și anumite materiale de construcții (produsele 3925 10 00 și 3925 90 80) de pe lista B pe lista C.

- (15) În Réunion, este adecvat să se reclasifice în industria agroalimentară zahărul din trestie de zahăr (produsul 1701), conservele de tomate (produsul 2002 10), anumite gleturi pentru zugrăvit (poziția 3214 10 90) de pe lista A pe lista C, anumite legume uscate în conservă (produsele 2005 51 00 și 2005 99 80), anumite vopsele (produsele 3208 și 3209), foliile și pungile de polietilenă (produsele 3920 10 și 3923 21), precum și anumite cutii și obiecte din carton (4819 20 00) de pe lista B pe lista C, iar anumite piureuri de fructe (2007 99 50) de pe lista A pe lista B.
- (16) Este, de asemenea, oportun să se corecteze în Martinica o greșală în ceea ce privește poziția tarifară introdusă în lista din anexa la Decizia nr. 940/2014/UE și să se înlocuiască poziția 2204 29 cu poziția 2204 21.
- (17) În fine, este oportun să se introducă pe liste produsele care pot face obiectul unei impozitări diferențiate pentru care nu exista producție locală în 2014, dar pentru care ulterior a început o activitate de producție sau pentru care există proiecte concrete de demarare a unei activități în viitorul apropiat. Produsele vizate sunt derivate din activități de serigrafie, cum ar fi jachetele imprimate (produsul 6110 30 91), accesoriile imprimate pentru sugari (produsul 6111 20 90), impermeabilele imprimate (produsul 6201 19 00), rochiile imprimate (produsul 6204 42 00), lenjeria de pat imprimată (produsul 6302 91 00), șepcile imprimate (produsul 6505 00 30) și cămile imprimate (produsul 6212 00), precum și lemnul de foc (produsul 4401 12 00) în Guyana Franceză. În Guadelupa, este vorba despre anumite tipuri de bere (produsul 2203), anumite ape neîndulcite (produsul 2201 10 90) și anumite aparate pentru filtrarea sau epurarea apei (produsele 8421 21 00). În Réunion, sunt vizate anumite produse de igienă (produsele 4818 90 10).
- (18) Prin urmare, Decizia nr. 940/2014/UE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexa la Decizia nr. 940/2014/UE se modifică în conformitate cu anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*